

[Aksel Larsen.]

kommer vi i fællesmarkedet, hvad jeg foreløbig ikke tror, og kommer vi i den situation, at fællesmarkedet træffer en beslutning, som vi ikke vil rette os efter, eller som vi måske vil forsøge at nedlægge veto imod — man påstår jo stadig væk, at det skulle være muligt endnu at nedlægge veto — ja, så vil vi til enhver tid være nødt til at overveje: har vi råd til at risikere en økonomisk konflikt med de øvrige fællesmarkedslande, og har vi råd til at melde os ud eller til at lade os smide ud? Man har talt meget om, at vi har jo vetoretten også i medfør af Luxembourgforliget, som dog kun er midlertidigt gældende. Ja men vi ved jo, hvad vetoret er værd i sådanne organisationer, når det drejer sig om små landes forsøg på at udøve deres vetoret. De vil blive stillet over for spørgsmålet om følgerne, hvis de opretholder deres modstand, og så vil de afstå fra at anvende den vetoret, de har brugt hjemme som argument for at lokke befolkningen til at sige ja til at komme ind i fællesmarkedet.

Så meget om dette, og derpå til handelsministerens besvarelse af mine spørgsmål. Det er rigtigt, at jeg har opregnet de væsentlige af de betingelser, socialdemokratiet har opstillet for at anbefale dansk medlemskab af fællesmarkedet, og jeg har gengivet dem korrekt, siger ministeren. Jeg spørger i den forbindelse: vil regeringen føre de fortsatte forhandlinger med EF under fremsættelse og fremhævelse af de betingelser for dansk medlemskab, der er højtideligt proklameret som socialdemokratiets? Og jeg får et klart og ubetinget svar: ja, det vil regeringen.

Derefter siger handelsministeren, at han kan ikke på samme måde svare på spørgsmål nr. 2 eller anden del af spørgsmålet: vil man gøre Kommissionen og Ministerrådet opmærksom på, at uden klar og bindende godkendelse af disse betingelser må fortsatte forhandlinger anses for nytteløse? Hvorfor kan ministeren ikke det? Der står udtrykkeligt her i socialdemokra-

tiets 4 års program — jeg har det her i hånden:

„Socialdemokratiets forudsætning for dansk deltagelse i det europæiske samarbejde må være, at vi kan fortsætte arbejdet for at udvikle et demokratisk socialistisk samfund. Dette må bl. a. omfatte reelle muligheder for at gennemføre vore programmer for demokratisering af alle dele af samfundet, vor selvbestemmelsesret over en forbedret socialpolitik, hvor sikkerheden og trygheden tilgodeses, vor skattepolitiske selvbestemmelsesret med en ændret og mere ligelig indkomstfordeling for øje, en demokratisering af uddannelsen, en omfattende miljøforbedring. Det må gælde muligheder for omfattende social udjævning, sikring af den boligpolitik, vi selv ønsker, større tryghed og trivsel på arbejdspladserne og en stadig bedre menneskelig og materiel standard med en mere retfærdig fordeling end i dag.“

Jeg skal slutte citeringen, der kommer endnu nogle punkter, men det, jeg vil understrege, er, at der står: dette er socialdemokratiets forudsætning. Får vi ikke dette opfyldt, vil vi anbefale, at man stemmer nej. Det må være meningen. Jeg spørger: hvorfor vil man så ikke gøre Kommissionen og Ministerrådet opmærksom på, at sådan er det? Enten får vi bindende tilsagn på disse områder, eller også kan vi lige så godt lade være at forhandle mere, for så er der ikke noget at forhandle om. Så kommer i hvert fald det danske socialdemokrati og den socialdemokratiske regering i Danmark til at anbefale at stemme nej, og så tror jeg ikke, der er nogen chancer for, at der kan skabes flertal for et ja herhjemme, hverken i tinget eller uden for tinget.

Jeg forstår ikke, at handelsministeren ikke er klar over, at dette må være konsekvensen af socialdemokratiets højtidelige beslutning, og jeg kan ikke tænke mig, at årsmødets deltagere, hvoraf der er adskillige til stede i denne sal, ikke tager denne